

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **JUDr. L. H.**, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 12. 2019, č. j. VZP-19-05043803-S8GE/OT, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 10. 2021, č. j. 6 Ad 4/2020 - 28,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k jejím rukám, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 12. 2019, č. j. VZP-19-05043803-S8GE/OT, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobkyně o prominutí penále dle § 53a zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění.

[2] Žalobu městský soud zamítl rozsudkem ze dne 14. 10. 2021, č. j. 6 Ad 4/2020 - 28.

[3] Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost, která byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 12. 11. 2021.

[4] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5000 Kč. Tento soudní poplatek nebyl současně s podáním kasační stížnosti zaplacen, Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 7. 12. 2021,

č. j. 6 Ads 350/2021 - 16, vyzval stěžovatelku ke splnění poplatkové povinnosti a stanovil jí k tomu lhůtu 15 dnů.

[5] Podle § 40 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 3 věty první s. ř. s. dále platí, že případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

[6] Usnesení ze dne 7. 12. 2021, č. j. 6 Ads 350/2021 - 16, bylo stěžovatelce doručeno dne 24. 12. 2021. Poslední den patnáctidenní lhůty připadl na sobotu 8. 1. 2022. Konec lhůty se proto dle § 40 odst. 3 věty první s. ř. s. posunul na pondělí 10. 1. 2022.

[7] Stěžovatelka zaplatila soudní poplatek bezhotovostním převodem na účet Nejvyššího správního soudu. Otázkou, kdy dochází k zaplacení soudního poplatku, je-li poplatek placen bezhotovostně na účet soudu, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 49, kde vyslovil, že „[z]ákon o soudních poplatcích neobsahuje výslovnou právní úpravu, která by určovala, kdy nastává okamžik splnění poplatkové povinnosti v případech, že se účastník řízení (resp. jeho zástupce) rozhodne uhradit soudní poplatek bezhotovostním převodem prostřednictvím peněžního ústavu. V případě takto zvoleného způsobu platby je tedy stěžejním výklad pojmu zaplacen, užitý zákonodárcem při formulaci jednotlivých pravidel obsažených v ustanovení § 9 (tedy nejen v jeho odst. 7) zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pojem zaplacen je nutno vykládat ve smyslu hmotněprávním, tj. že povinnost uhradit soudní poplatek je splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu. Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu zaplacen obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce uhrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv. „záznam o složení“, který vyhotovuje účtárna soudu a který je zakládán do soudního spisu.“ S tímto názorem se ztotožnil i Ústavní soud, který odmítl ústavní stížnost směřující proti citovanému rozsudku usnesením ze dne 3. 9. 2012, sp. zn. IV. ÚS 685/12.

[8] V posuzované věci byl soudní poplatek za kasační stížnost připsán na účet Nejvyššího správního soudu v úterý 11. 1. 2022, tj. až po marném uplynutí soudem stanovené lhůty pro zaplacení soudního poplatku. Tato skutečnost vyplývá ze „Záznamu o složení“, založeného ve spisu na č. l. 24, který je dokladem o tom, kdy byl soudní poplatek připsán na účet Nejvyššího správního soudu a soud s poplatkem mohl fakticky nakládat.

[9] Stěžovatelka tak nezaplatila soudní poplatek ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem, přičemž k zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se dle § 9

pokračování

odst. 1 věty třetí zákona o soudních poplatcích nepřihlíží (srov. také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 - 19). Nemožnost doplatit soudní poplatek dodatečně po lhůtě akceptoval jako ústavně konformní rovněž Ústavní soud (viz např. usnesení ze dne 25. 9. 2008, sp. zn. III. ÚS 1730/08, ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. II. ÚS 26/09, ze dne 9. 6. 2009, sp. zn. IV. ÚS 1156/09, ze dne 27. 3. 2013 sp. zn. I. ÚS 1831/12, ze dne 29. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 3931/12, ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. III. ÚS 2865/15, či ze dne 26. 2. 2021, sp. zn. II. ÚS 414/21). Stěžovatelka sama má právní vzdělání a je advokátkou. O následku nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě byla stěžovatelka Nejvyšším správním soudem poučena.

[10] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., který se v řízení o kasační stížnosti použije na základě § 120 s. ř. s., soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. V tomto případě tak stanoví § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, podle jehož věty druhé po marném uplynutí lhůty stanovené pro zaplacení soudního poplatku soud řízení zastaví. Jak bylo výše uvedeno, v případě stěžovatelky tato lhůta marně uplynula dne 10. 1. 2022, soud tedy nezbyvá, než řízení zastavit.

[11] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

[12] Podle § 10 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Ve smyslu § 9 odst. 8 zákona o soudních poplatcích se nesplněním poplatkové povinnosti ve stanovené lhůtě stal návrh neúčinným a poplatková povinnost zanikla; pozdním zaplacením soudního poplatku tak vznikl přeplatek, který Nejvyšší správní soud vrací.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 19. ledna 2022

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu